

en europæisk Krig, som der var for Belgien, Holland, Svejts og Norge. Det er det, jeg ikke rigtig forstaar, naar det ærede Medlem, den Gang han holdt den Tale, vidste, at de Foranstaltninger vilde blive truffet, som maatte afværge Krigsfaren for Danmark, at han saa, til Trods for, at han vidste det, til Trods for, at han var i Besiddelse af den Besked, alligevel stod og argumenterede med den frygtelige Krigsfare, der var for det lille Danmark. Det forstaar jeg ikke. Jeg synes, det havde været rimeligere, om det ærede Medlem, naar han i 1909 vidste Besked med, at der vilde blive truffet Foranstaltninger, der vilde afværge Krigsfaren for Danmark — og det vidste det ærede Medlem —, saa havde rettet sig derefter den Gang og ikke holdt den Tale til os, som han holdt om den frygtelige Krigsfare.

Jeg har ikke villet komme nærmere ind paa at nævne disse Foranstaltninger. Da det ærede Medlem har ment, det var rigtigst ikke at nævne dem, skal jeg heller ikke nævne dem. Men jeg vil hævde, at Forholdene nu ligger saaledes, som jeg her har sagt, at det er ikke nok med, at han omtaler Foranstaltningerne hen i det taagede, men at der samtidig maa gøres opmærksom paa, at det ærede Medlem kendte disse Foranstaltningers Foretagelse, da han i 1909 holdt sin Tale om den store Krigsfare for Danmark.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Hvis ærede Medlemmer vil se i det vedkommende Nummer af „Fyns Tidende“, hvad det var for offentlig bekendte Ting, jeg hentydede til, vil de ogsaa kunne bedømme, hvorvidt det er noget, jeg eller mit Parti kan gøre Agitation paa ude i Landet. Det var noget, der staar fuldstændig udenfor alt, hvad der hedder Agitation.

Det ærede Medlem for Fredericia-Kredsen (L. Rasmussen) maa stadig erindre dette, at Venstre har ønsket Valg, efter at det første Aar var gaaet, men at vi ikke har anset det for rigtigt at gøre Forsøg paa at fremtvinge Valg imod et Flertal i begge Ting. Saa talte det ærede Medlem lidt frem og tilbage om Valgalliancer. Meningen var jo den, at vi alligevel ikke skulde kunne vide, hvor Kongressens Lyn vilde slaa ned. Men jeg tror nu alligevel ikke, der er ret mange Medlemmer i denne

Sal, som ikke har deres Anelser med Hensyn til det. Derimod med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgalliance mellem det konservative Folkeparti og mit Parti har man jo Vished, for der har Venstre udtalt i en offentliggjort Partibeslutning, at Venstre agter at gaa alene til Valg og ikke indgaa Valgalliance med noget andet Parti. Der har man noget bestemt at holde sig til.

Endelig vil jeg til den højtærede Indenrigsminister gøre den Bemærkning, at det var ikke uden Hensigt, skønt det kunde synes at være noget af en Gentagelse, at jeg oplæste mine Udtalelser fra i Fjor under Finanslovforslagsbehandlingen. Det var for at illustrere dette, at det er en Betragtning af ganske almindelig Natur og en Betragtning, som den højtærede Indenrigsminister den Gang aldeles ikke følte sig forarget over. For øvrigt vil jeg gerne vide, om den højtærede Indenrigsminister virkelig tror, at en stor Forretningsmand besidder den Trolddomsgave, at han, naar han skal disponere eller give Raad om et Forhold, der griber dybt ind paa det Omraade, hvor han fører sin Forretning, da virkelig er i Stand til fuldstændig at eliminere sin ubevidste Selvinteresse. Jeg vil undre mig meget, om den højtærede Indenrigsminister virkelig tror, det er muligt.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg tror, at en Forretningsmand, naar han bliver spurgt om, hvilken Stilling Staten bør indtage i et eller andet Spørgsmaal, vil være i Stand til at give et aldeles samfundsmæssigt Svar derpaa, lige saa vel som jeg f. Eks. tror, at det ærede Medlem, den Gang han var Direktør for et Forsikrings-selskab, vilde være i Stand til at forhandle her i Rigsdagen om Forsikrings-anliggender uden — hvad var det for et Udtryk, det ærede Medlem brugte — i ubevidst Selvinteresse at foreslaa Lovgivningen visse Foranstaltninger. Men det ærede Medlem vil jo overhovedet ikke ind paa det, som jeg syntes, han skyldte dette Ting, naar han har villet føre denne Sag frem, nemlig at sige, hvor han har sporet Resultaterne af den Fare, han frygter. Det ærede Medlem siger, at han i Fjor fremsatte en Betragtning af ganske lignende Art. Jeg tror ogsaa, jeg erindrere det. Jeg tror heller ikke, det gjorde noget egentlig opmuntrende Indtryk paa os den Gang. Men i Mellemtiden er der sket dette, at det ærede Medlem ude i Landet, i Randers og paa Fyn, har holdt